

PODKARPACKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO

OA.7721.7.15.2016

Rzeszów, 2016.12.29

DECYZJA

Działając na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jednolity: Dz. U.2016 poz. 23 z późn. zmianami/

po rozpatrzeniu odwołania

Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” ul. Bracka 16A, 44-251 Rybnik od decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krośnie z dnia 30.08.2016r. znak: PINB.5160.3.4.2016 umarzającej w całości postępowanie administracyjne w sprawie zamontowania urządzeń radiokomunikacyjnych na wieży stacji bazowej telefonii komórkowej zlokalizowanej na działce ewid. nr 1025/3 położonej w Iwoniczu-Zdroju,

o r z e k a m

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.**

Uzasadnienie

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krośnie działając na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 30.08.2016r. znak: PINB.5160.3.4.2016 umorzył w całości postępowanie administracyjne prowadzone w sprawie zamontowania urządzeń radiokomunikacyjnych na wieży stacji bazowej telefonii komórkowej zlokalizowanej na działce ewid. nr 1025/3 położonej w Iwoniczu-Zdroju.

W uzasadnieniu powyższej decyzji organ powiatowy wskazał, że w dniu 05.05.2016r. przeprowadził kontrolę robót budowlanych wykonanych przy wieży stacji bazowej telefonii komórkowej zlokalizowanej na działce ewid. nr 1025/3 położonej w Iwoniczu-Zdroju. Podczas czynności kontrolnych organ ustalił, że stacja wybudowana została na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę z dnia 06.10.2008r. wydanej przez Starostę Krośnieńskiego oraz użytkowana jest na podstawie decyzji wydanej przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krośnie z dnia 27.02.2012r. znak: PINB. 7353-3-1/12. W oparciu o wyjaśnienia przedstawiciela Spółki Polkomtel, właściciela stacji, organ powiatowy ustalił, że w lipcu 2013r. na wieży stacji bazowej telefonii komórkowej zlokalizowanej na działce ewid. nr 1025/3 zainstalowano dodatkowe urządzenia: trzy anteny na wysokości 35,25 m o azymutach 90, 230 i 320 st. (wymiary anten: dł. 250 cm, szer. 60 cm, grub. 15 cm) oraz trzy moduły radiowe poniżej anten na wysokości ok. 34 m (wymiary modułów: 45 x 45 x 12cm). Anteny za pomocą własnych uchwytych przymocowane zostały bezpośrednio do konstrukcji wieży.

W dalszej części uzasadnienia Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krośnie wskazał, że przepis art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy Prawo budowlane stanowi, że pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych na obiektach budowlanych. Zgodnie zaś z przepisem art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b Prawa budowlanego, zgłoszenia właściwemu organowi wymaga instalowanie urządzeń o wysokości powyżej 3 m na obiektach budowlanych. Organ wskazał, że powyższe urządzenia radiokomunikacyjne zamocowane na wieży posiadają wysokość mniejszą niż 3m. W ocenie organu powiatowego nie nastąpiła rozbudowa konstrukcji wieży, a jedynie zainstalowano na niej dodatkowe urządzenia, co nie wymagało pozwolenia na budowę, nie wymagało też uprzedniego zgłoszenia. W związku z powyższym Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krośnie umorzył w całości postępowanie administracyjne w sprawie robót wykonanych przy wieży.

Odwołanie od decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krośnie z dnia 30.08.2016r. znak: PINB.5160.3.4.2016 wniosło Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia”. Zarzuca naruszenie:

- art. 7, 8, 9, 77 § 1, 107 § 3 Kpa poprzez wydanie decyzji, pomimo, że znajdująca się w aktach dokumentacja nie pozwala na ocenę rzeczywistego wpływu przedsięwzięcia na środowisko tym bardziej, że jest sprzeczna również z orzeczeniami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, w których zakazuje się dzielenie przedsięwzięcia,
- art. 6 Kpa w związku z art. 2 oraz 7 Konstytucji poprzez przyjęcie, iż w demokratycznym państwie polskim osoby uczestniczące w procesie budowlanym oraz organizacje społeczne są pozbawione możliwości kontroli działań inwestora, jeżeli otrzyma on prawomocną decyzję o pozwoleniu na budowę, po wydaniu której przepisy art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane przestają obowiązywać i tym samym obiekt może być użytkowany niezgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym,
- art. 6 ust. 1 zał. 1 pkt 20 Konwencji z Arhus w powiązaniu z § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9.11.2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko poprzez pominięcie najważniejszego przepisu stosowanego przy kwalifikacji inwestycji oraz ustalaniu obszaru oddziaływania obiektu z jednoczesnym stwierdzeniem, że inwestycja nie wymaga decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz nie ogranicza zagospodarowania terenów sąsiednich,
- art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy Prawo budowlane w odniesieniu do art. 64 ust. 3 Konwencji w powiązaniu z art. 140, 143, 144 kodeksu cywilnego poprzez nieustalenie zasięgu występowania pól elektromagnetycznych o wartościach ponadnormatywnych z uwzględnieniem kumulacji pola elektromagnetycznego oraz zjawiska odbić, co nie pozwala na uznanie, że inwestycja nie narusza uzasadnionych interesów osób trzecich,
- art. 3 pkt 6 ustawy Prawo budowlane poprzez przyjęcie, iż zwiększenie mocy istniejącego obiektu budowlanego nie stanowi jego rozbudowy,
- art. 48 w związku z art. 3 pkt 6 w związku z art. 3 pkt 7a w związku z art. 33 ust. 1 ustawy Prawo budowlane poprzez przyjęcie, iż nie mają one zastosowania z uwagi, iż samo pozwolenie na budowę oraz użytkowanie nie było wydane dla konkretnych parametrów technicznych anten i tym samym obie decyzji są nieistotne w niniejszej sprawie.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego przez organ I instancji stwierdzam, że odwołanie częściowo zasługuje na uwzględnienie, a decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krośnie należy wyeliminować z obiegu prawnego również z przyczyn innych niż zarzuty zawarte w odwołaniu.

Ocena postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że organ I instancji nie dokonał prawidłowo niezbędnych ustaleń w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego, nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego w sposób wystarczający do wydania rozstrzygnięcia, w związku z czym umorzenie prowadzonego postępowania było przedwczesne.

Z ustaleń Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krośnie wynika, że stacja bazowa telefonii komórkowej zlokalizowana na działce ewid. nr 1025/3 położonej w Iwoniczu-Zdroju wybudowana została na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę z dnia 06.10.2008r. wydanej przez Starostę Krośnieńskiego oraz użytkowana jest na podstawie decyzji wydanej przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krośnie z dnia 27.02.2012r. znak: PINB. 7353-3-1/12. W lipcu 2013r. na wieży stacji bazowej telefonii komórkowej zlokalizowanej na działce ewid. nr 1025/3 zainstalowano dodatkowe urządzenia: trzy anteny oraz trzy moduły radiowe poniżej anten.

Organ powiatowy uznał, że roboty te winny zgodnie z zapisem art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy być kwalifikowane jako instalacja urządzeń, w tym instalacji radiokomunikacyjnych na obiektach budowlanych, których wykonanie nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę, ani dokonania zgłoszenia.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 pkt 15 pozwolenia na budowę nie wymaga instalowanie urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych na obiektach budowlanych. Nie tylko instalacja radiokomunikacyjna, ale również antenowe konstrukcje wsporcze, instalowane na istniejącym obiekcie budowlanym, jest rodzajem urządzenia budowlanego, którego montaż nie wymaga pozwolenia na budowę. Wyjątek stanowią jednak instalacje, które zostały określone w art. 29 ust. 3 ustawy, tj. przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W świetle powyższego w postępowaniu legalizacyjnym należy zatem dokładnie ustalić czy dołożenie na istniejącą wieżę stacji bazowej telefonii komórkowej dodatkowych anten prowadzi do zmiany parametrów obiektu. Montaż nowych anten może bowiem powiększyć obszar oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Jednocześnie należy ustalić czy roboty budowlane polegające na montażu dodatkowych anten na istniejącej wieży stacji bazowej telefonii komórkowej mogą być zakwalifikowane jako montaż urządzeń na istniejącym obiekcie budowlanym. Jeżeli w wyniku dołożenia anten doszło do zmiany parametrów obiektu, to mamy do czynienia z przebudową lub rozbudową stacji bazowej, a nie z montażem urządzeń na istniejącym obiekcie budowlanym. Rozbudowa istniejącej stacji bazowej telefonii komórkowej polegająca na dołożeniu nowych anten stanowi nowe przedsięwzięcie, co powoduje konieczność zbadania, czy jest ono zgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli wykonane roboty budowlane zmieniły charakterystyczne parametry istniejącego obiektu budowlanego to była to rozbudowa, zatem uzasadnione jest wszczęcie postępowania legalizacyjnego w odpowiednim trybie ustawy Prawo budowlane.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu odwoławczego, poczynione rozważania uprawniają do wniosku, iż organ I instancji w toku prowadzonego postępowania nie dokonał ustaleń stanu faktycznego sprawy w zakresie okoliczności istotnych dla jej rozstrzygnięcia. Organ odwoławczy nie miał możliwości skontrolowania prawidłowości wydanej decyzji pod kątem wykładni i zastosowania przepisów prawa materialnego, gdyż organ I instancji nie wydał decyzji merytorycznej.

Z uwagi na powyższe nieprawidłowości należy uznać, iż sprawa nie została należycie wyjaśniona i organ II instancji nie mógł wydać innej decyzji niż z wykorzystaniem art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego tj. decyzji uchylającej zaskarżoną decyzję w całości i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, gdyż decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Ponownie rozpatrując sprawę Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krośnie będzie miał na względzie uwagi wynikające z uzasadnienia niniejszej decyzji.

Mając na względzie powyższe wyjaśnienia należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję służy stronom prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie za moim pośrednictwem. Skargę należy złożyć w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji, bezpośrednio na adres Inspektoratu: 35-065 Rzeszów ul. 8-go Marca 5.

Z UP. PODKARPACKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO

mgr inż. Maria Siesińska
NACZELNIK WYDZIAŁU ORZECZNICTWA
ADMINISTRACYJNEGO

Otrzymują:

1. Polkomtel S.A. ul. Postępu 3, 02-676 Warszawa
2. Gmina Iwonicz-Zdrój al. Słoneczna 28, 38-440 Iwonicz-Zdrój
3. Pan Józef Rygiel ul. Wschodnia 5, 38-440 Iwonicz-Zdrój
4. Pan Marek Rygiel ul. Słoneczna 28, 38-480 Klimkówka
5. Pani Grażyna Rygiel ul. Słoneczna 28, 38-480 Klimkówka
6. Parafia Rzymskokatolicka w Klimkówce 38-480 Klimkówka
7. Skarb Państwa, Gmina Rymanów ul. Mitkowskiego 14a, 38-480 Rymanów
8. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „PRAWO DO ŻYCIA” ul. Bracka 16A, 44-251 Rybnik
9. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krośnie ul. Bieszczadzka 1, 38-400 Krosno
10. a/a

Do wiadomości:

1. Burmistrz Gminy Iwonicz-Zdrój, al. Słoneczna 28, 38-440 Iwonicz-Zdrój
2. Starosta Krośnieński- Wydział Architektury i Budownictwa, ul. Bieszczadzka 1, 38-400 Krosno